

Pripovedke o ubogi Rusiji in grdem Natu.

Andrej Cetinski, 3.10.2022

Pod gornjim naslovom mi je Delo 17.septembra v rubriki PP29 objavilo zapis o vojni v Ukrajini. V njem sem se zavzel za čimprejšnje končanje te vojne s pogajanjem; v uspeh le teh namreč verjamem, če bi le politika EU zmogla dovolj preudarnosti in opustila sedanjo usmeritev, da je Rusijo možno in potrebno vojaško poraziti. Pri utemeljevanju tega mnenja sem v zapisu predvsem izhajal iz sporazuma Minsk 2, za katerega sta se v letu 2015 ob aktivni asistenci Nemčije in Francije dogovorili Rusija in Ukrajina. Sporazum je predvideval predvsem dvoje: a) takoj naj bi se prekinilo državljansko vojno v Ukrajini, ki sta jo sprožili pretežno z Rusi naseljeni pokrajini Doneck in Lugansk po tem, ko je v letu 2014 oblast v Kijevu prevzela ruskemu prebivalstvu zelo nenaklonjena politika; b) Ukrajina naj bi takoj dopolnila svojo ustavo in z njo pokrajinam s pretežno ruskim prebivalstvom skladno z demokratskimi standardi priznala avtonomijo. Sporazum žal ni nikoli zaživel, za kar so nedvomno zelo zaslužne ZDA. Če bi se namreč ukrajinska politika resno zavzela za njegovo uresničitev, danes ta država ne bi bila v vojni, v to sem prepričan. Še pred nekaj tedni bi se sporazum lahko uporabilo tudi kot zelo uporabno izhodišče za mirovna pogajanja, s katerimi naj bi se zaključilo morijo v Ukrajini; žal se to ni zgodilo, tudi zaradi EU, ki se s svojo politikiko do Rusije povsem podreja interesom ZDA.

Na objavljeni zapis, ki ga zgoraj po vsebini povzemam, sta se v sobotnem Delu 29.septembra odzvala Bojan Grobovšek in Peter Brodarič. Noben od njiju mi ne pritrjuje, pri čemer osrednje zadeve, o kateri sem pisal, to je sporazum Minsk 2 kot izhodišče za sanacijo nedemokratičnih razmer v Ukrajini, niti ne omenjata. Predvsem za Grobovška naj bi namreč bil pisec teh vrstic predvsem izvajalec kremeljske propagande. To seveda nisem. Sem pa zelo naklonjen demokratičnemu in nenasilnemu urejanju družbenih razmer. Početju oligarha Putina v zvezi z Ukrajino zato še zdaleč ne pritrjujem, nič manj pa nisem zaskrbljen zaradi ravnanja zahodne »demokratične« politike. V čem je slednja v povezavi z Ukrajino izjemno problematična, je prepričljivo predstavil Tomaž Mastnak v svoji kolumni z naslovom »Šli bodo do konca. Kaj pa mi?«, ki jo je Dnevnik objavil 21.9.22 in je še dostopna na spletu. Predvsem Grobovšku priporočam, da si jo ogleda.